

5 ПИТАНЬ ПРО ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ ВУЛИЦЬ КИЄВА

1. Як дізнатися, чи змінила назву ваша вулиця?

Перелік перейменованих вулиць оприлюднено на офіційному сайті Департаменту суспільних комунікацій КМДА за посиланням

<http://dsk.kyivcity.gov.ua/content/pereymenuvannya-vulyc-dekomunizaciya.html>.

2. Чи треба негайно змінювати відмітку у паспорті про місце реєстрації?

Ні. Відповідно до чинного законодавства, після перейменування вулиці ніхто не мусить робити у паспорті відмітку про нову адресу. Назву вулиці у паспорті вам буде змінено автоматично під час його заміни, оновлення фотокартки чи зміни прізвища.

3. Чи необхідно змінювати свідоцтво про право власності?

Ні. Законодавством не передбачено внесення змін до правовстановлюючих документів (свідоцтв про право власності, про право на спадщину, договору купівлі-продажу, договору дарування тощо) у зв'язку з перейменуванням вулиці, на якій знаходиться об'єкт нерухомого майна. Тож документи залишаються чинними.

Утім, за бажанням або у разі необхідності (продаж, дарування тощо), ви можете самі звернутися до органу державної реєстрації прав на нерухоме майно із заявою про внесення змін до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно у зв'язку із зміною назви вулиці.

4. Де можна отримати довідку про перейменування вулиці?

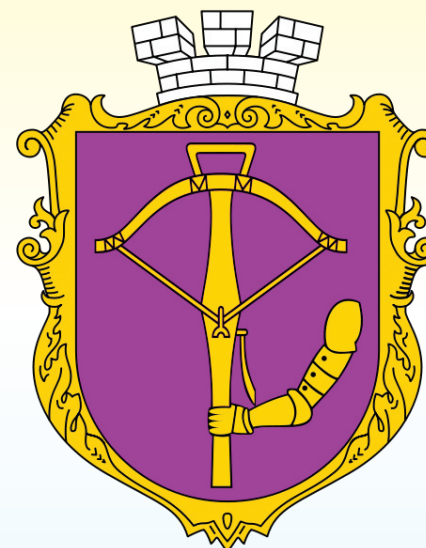
Якщо вам необхідно здійснити нотаріальні дії з нерухомістю (скажімо, у разі продажу, успадкування, дарування тощо), то довідку про перейменування вулиці ви можете отримати у Департаменті містобудування та архітектури КМДА. На підставі правовстановлюючих документів зі старою назвою вулиці і вищезгаданої довідки нотаріус зможе видати новий правовстановлюючий документ із новою назвою вулиці.

5. Чи потрібно перереєструвати транспортний засіб?

Ні. Перейменування вулиці не є зміною фактичного місця проживання, а тому й не тягне за собою обов'язкову перереєстрацію транспортного засобу і внесення змін до техпаспорта. Ви зможете зробити це, коли продаватимете або даруватимете машину.

На замовлення Департаменту суспільних комунікацій КМДА
вул. Хрещатик, 50-б, м. Київ, 01001, тел. (044) 235-07-00
e-mail: dsk@kievcity.gov.ua, www.dsk.kyivcity.gov.ua

ПЕРЕЙМЕНОВАНІ ВУЛИЦІ ПОДІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ

ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН

пл. Інтернаціональна →

пл. Марченка Валерія

Валерій Марченко (1947-1984) – український дисидент-правозахисник, літературознавець і перекладач-філософ, журналіст. Відкрито виступав проти русифікації, писав про Голодомор і висміював соціалістичний реалізм у літературі. Двічі – у 1973 р. та 1983 р. – був заарештований за «антирадянську пропаганду та агітацію», відбував покарання у пермському таборі для політ'язнів. Помер у 1984 р. у тюремній лікарні в Ленінграді. Активно займався правозахисною діяльністю, розсилав листи-протести із засудженням існуючої тоталітарної системи. Рішуче виступив проти інструкції Міністерства освіти УРСР «Про посилення вивчення російської мови у школах України», яку назвав «найсвіжішим Валуєвським указом». Реабілітований (посмертно) у 1991 р.

пров. Кецохвелі Ладі →

пров. Воздвиженський

Повернення історичної назви.

У 1869 р. набув назву Воздвиженський від Хрестовоздвиженської церкви, яка знаходиться поруч на вул. Воздвиженській. У цьому храмі отримали хрещення український живописець Григорій Світлицький і відомий письменник Михайло Булгаков.

вул. Котовського →

вул. Сальського Володимира

Володимир Сальський (1885-1940) – український військовий діяч, генерал-хорунжий Армії УНР, командувач Дієвої армії УНР, військовий міністр УНР. Був одним з найбільш послідовних прихильників Симона Петлюри. Після утворення Української Центральної Ради брав участь в українізації війська. На початку 1918 р. – начальник штабу українських військ у Києві в боях з більшовицькими військами. Активний учасник громадсько-політичного життя української діаспори. З 1924 р. до дня смерті – військовий міністр УНР в екзилі. Багато зробив для збереження кадрів українського генералітету і офіцерства в умовах еміграції, їх військової підготовки та розвитку вітчизняної військової теорії, збереження військово-історичної спадщини доби Української революції.

ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН

вул. Красноводська →

вул. Хотинська

Назва на честь м. Хотин Чернівецької області.

Хотин – найстаріше місто Чернівецької області. В усі часи місто, що знаходилося у вигідному місці на перетині торговельних шляхів, а у майбутньому – на кордонах різних держав, завжди було мрією для різних завойовників. Саме тому Хотин здавна був одним з найбільш укріплених поселень Подністров'я. У Хотині знаходиться один з найбільших військових форпостів – Хотинська фортеця, яка була у свій час однією з наймогутніших у Східній Європі. Під її стінами не раз сходилися численні армії. Тут відбувались великі історичні битви. За фортецю боролись князі та імперії, під її стінами гинули тисячі воїнів. Хотинська фортеця – одна з найяскравіших історичних пам'яток та найвеличніших середньовічних фортець в Україні, є також і одним із семи див України.

просп. Московський →

просп. Бандери Степана

Степан Бандера (1909-1959) – український політичний діяч, один з учасників та лідерів боротьби за незалежність України у XX столітті, один з провідних теоретиків українського націоналістичного руху. Він проводив активну боротьбу проти радянської влади, за що радянський уряд бачив у ньому небезпечного ворога. Після розколу Організації українських націоналістів на дві фракції у 1940 р. став головою Проводу ОУН-Б. З початком радянсько-німецької війни у червні 1941 р. активно включився у процес відновлення української державності, був одним із авторів Акту відновлення Української держави. Попри часом неоднозначні оцінки діяльності Степана Бандери, під впливом радянської, а нині російської, пропаганди, його ім'я стало одним із символів боротьби за незалежність України.

вул. Фрунзе →

вул. Кирилівська

Повернення історичної назви.

У 1869 р. вулиця отримала назву Кирилівська від Кирилівського монастиря, до якого вона прямує (заснований у XII ст.). Його головна церква – Кирилівська – справжній шедевр архітектури та скарбниця безцінних витворів мистецтва. Кирилівська церква – одна із 19-ти пам'яток архітектури Княжої Доби, що збереглися в Україні. Сучасне архітектурне обличчя церкви – результат роботи геніального архітектора Івана Григоровича-Барського, але ще більшу цінність мають фрески XII ст., якими вкрито стіни храму, та розписи XIX ст., серед яких шедеври Михайла Врубеля.